

Др. ЛЈУБОМИР БАЈАЛОВИЋ

(1904—1956)

Двадесетог новембра 1956 године умро је у Београду др. Љубомир Бајаловић, професор Економског факултета у Београду. Његова смрт претставља тежак губитак за Економски факултет и за југословенске правнике.

Др. Љубомир Бајаловић родио се 28 фебруара 1904 у Београду. Гимназију и правни факултет завршио је у Београду. Докторирао је 1934 у Лиону. После тога ступио је у судиску службу и био неко време адвокатски приправник. Године 1938 постављен је за хонорарног наставника а 1940 за ванредног професора на Економско-комерцијалној високој школи у Београду, где је предавао правне предмете. За време окупације отпуштен је из службе пошто је одбио да сарађује на тада основаном Правно-економском факултету, после чега се неко време бавио адвокатуром. По ослобођењу враћа се на Економски факултет, где је 1952 изабран за редовног професора, на којој га је дужности затекла смрт.

Проф. Бајаловић је претстављао еминентног правника који је оставио видан траг у нашој правној науци. Научни рад започео је својом докторском дисертацијом *L'unification du droit du change*, где је дата компаративна студија принципа Женевског једнообразног закона из 1930 и принципа англо-америчког меничног права. Ово обимно и исцрпно дело (500 стр.) донело му је велики реноме и лавреат познатог Лионског института за упоредно право. Поред низа чланака и расправа Бајаловић је оставио иза себе неколико одличних уџбеника: *Основи грађанског права* (у заједници са др. Славком Стојковићем); *Основи грађанског права II — Облигационо право* (општи део), *Општенародна имовина*; *Менично и чековно право ФНРЈ*; *Трговачко право*. Бајаловић је био врло добар познавалац целокупне материје грађанског права, али је највише склоности показивао за проблеме из области привредног односно трговинског права, у коме је погледу спадао свакако у ред наших најистакнутијих стручњака. Посебно је важан његов рад на обрађивању правних проблема из спољнотрговинског пословања (питање испоруке инвестиционе опреме у извозу, питање могућности ревизије уговора и коришћења клизне скале и др.), на чијем је решавању и практично радио као арбитар наше Спољнотрговинске арбитраже. Као одличан зналац из ове области он је био делегат наше државе у Европској економској комисији Уједињених нација у Женеви, где је био врло запажен по својој активности и познавању проблематике. Бајаловић је, затим, учествовао у изради низа наших нових прописа из области грађанског и привредног права.

Као правник Бајаловић се одликовао великом прецизношћу, особином толико важном за правника. Његова прецизност долазила је до израза у читавом његовом раду, он је по њој био изашао на глас већ као судија, она се огледа у његовим уџбеницима, он је њу показивао у свом раду на изради нашег новог законодавства. Свуда је тражио да се ствари формулишу јасно и тачно. Поред тога као напредан дух знао је увек осетити шта је прогресивно а шта треба одбацити.

Као наставник био је строг, али правичан и стога вољен од студената. Одликовао се великом речитошћу и његова предавања била су увек добро посећена. Бајаловић је много волео школу и своје студенте. И у последњим данима свога живота стално је говорио о настави, о студентима, о својим плановима за рад у будућности. Поред тога он је живо учествовао у свим важнијим акцијама на свом Факултету и Београдском универзитету.

Бајаловић је био у годинама када је са практичним искуством и великим теориским знањем могао дати велике резултате. Смрт га је баш у том времену однела и оставила незавршене његове радове.

Љубомир Бајаловић био је омиљен у друштву по својој срдчаности, искрености и ведрини. Искрено ожаљен, он ће остати у живој успомени не само својих колега и генерација које је васпитавао него и свих оних који су га познавали.

Др. Владимир Капор

Др. ЈОВАН САВИЋ
(1893—1956)

Дугогодишњи професор Београдског универзитета др. Јован Савић преминуо је 9 децембра 1956 године.

У личности професора Јована Савића колегијум Правног факултета Београдског универзитета изгубио је једног драгог сарадника, а студенти искусног наставника који се преко три деценије посветио томе узвишеном позиву. Заиста, когод је боље познавао проф. Савића могао је запазити да је он савесно одговорио вокацији наставника. Одрастао и образован у културној средини, још од почетка своје каријере он улаже много напора да пренесе на своје слушаоце свестрана познавања, која су била предмет његових изучавања.

Јован Савић се родио 1893 у чиновничкој породици Милутина Савића. По завршеној матури у Београду одлази у Минхен и уписује се на факултет државних наука. Пред саму објаву Првог светског рата напушта Немачку и извесно време студира политичке и административне науке на Правном факултету у Нешателу. Затим прелази на Париски правни факултет где је после дипломирања 1920 завршио и докторат права. Почетком 1924 са успе-